

49 Svæði fyrir handknattleik, stórfiskaleik og höggknattleik (langbolta) er 8. marz 40×25 m.

Við útjaðra leiksvæðis skal koma fyrir 2 stökkgrýfjum.

Hástökks- og stangarstökksgrýfju 5×5 m og langstökks- og þristökksgrýfju 1,5×4—5 m. Grýfjurnar séu 40 cm djúpar og fylltar fingerðum sandi.

Að grýfjunum skal vera atrennubraut 15—30 m löng. Við langstökksgrýfju skal fella niður í völlinn tvo plankar (120×20×10 cm), annan í metra fjarlægð frá grýfjubrún, en hinn í 5—6 metra fjarlægð. Æskilegt er, að allt að helmingur svæðisins sé grasvöllur, sem borið sé á á hverju vori og sleginn 1—2 sinnum á sumri. Hinn hlutinn sé þakinn leirblöndnum sandi. Varast skal að nota fingerðan sand.

Leiksvæði skal afgirða (þó ekki með gaddavír).

Knattspyrnusvæði fyrir skóla er 80×50 m.

29. gr.

Ákvæði um áhöld.

Tæki til útileika ættu að vera í hverjum skóla, sem hér segir:

1. Slá fyrir handgang.
2. Tréveggur fyrir veggknattleiki.
3. Stór og lítil knatttré.
4. 2—3 handknettir.
5. 2—3 fótknettir.
6. Mælikvarði. Skeiðklukka.
7. Hástökkssúlur með stökkrá eða sandpokasnúru.
8. Skíði.
9. Skautar.

30. gr.

Áhöld til útileika skal geyma í sérstökum skáp eða klefa, sem annaðhvort er gætt af kennara eða sérstökum áhaldavörðum úr hópi nemenda. Á hverju vori skal yfirfara áhöld, gera við skemmdir og útvega ný, er með þarf.

31. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt ípróttalögunum, nr. 25 frá 12. febr. 1940, og öðlast þegar gildi.

Í kennslumálaráðuneytinu, 8. marz 1944.

Einar Arnórsson.

Ragnar Bjarkan.

REGLUR

um undanþágur skólanemenda frá að stunda nám eða taka þátt í námi einstakra greina.

1. gr.

Áður en skólastjóri veitir nemanda undanþágu um lengri eða skemmri tíma frá að stunda nám eða taka þátt í námi einstakra greina, er honum rétt, nema tilgreindar ástæður séu bersýnilega óvæfengjanlegar, að krefjast rökstudds vottorðs skólalæknis, þar sem eru sérstakir skólalæknar, en ella hlutaðeigandi héraðslæknis.

2. gr.

Nú telur heimilislæknir nemanda rétt, að til álita komi, að nemandanum verði veitt undanþága samkvæmt 1. gr., og ritar hann þá vottorð um það á þar til gert eyðublað, er landlæknir gefur út og héraðslæknar láta í té. Vottorðið sendir heimilislæknir hlutaðeigandi skólalækni (héraðslækni) í lokuðu umslagi.

50

8. marz

Reglur þessar, sem eru settar samkvæmt ákvæðum 27. gr. laga nr. 94 23. júní 1936, um fræðslu barna, ganga í gildi þegar í stað.

Í kennslumálaráðuneytinu, 8. marz 1944.

Einar Arnórsson.

Ragnar Bjarkan.

REGLUGERÐ

51

1. apríl

um breyting á reglugerð nr. 4 2. janúar 1942, um varnir gegn útbreiðslu nokkurra næmra sauðfjársjúkdóma og stuðning til bænda er bíða tjón af þeim.

1. gr.

38. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Ef mæðiveiki er sönnuð í fé aðila fyrir næstu áramót áður en skýrsla er gerð, má veita honum uppeldisstyrk á gimbrarlömb, sem hann á á fódri, eftir þeim reglum, sem settar eru í 39.—41. gr. Enn fremur er sauðfjársjúkdómanefnd heimilt að verja nokkru af því fé, sem árlega er veitt í fjárlögum sem uppeldisstyrkur, til þess að greiða þessum fjáreigendum áhættustyrk á fé, sem þeir eiga á fódri, eftir reglum þeim, sem settar eru í 42. gr.

Bæði uppeldisstyrk og áhættustyrk má ákveða misháan á kind eftir landshlutum, með hliðsjón af mismunandi tilkostnaði og afurðamagni.

2. gr.

42. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Ef sauðfjársjúkdómanefnd ákveður að úthluta áhættustyrk samkvæmt 2. málslíð 38. gr., skal þeirri úthlutun hagað sem hér segir:

Fullur áhættustyrkur skal greiddur á fyrstu 100 kindur af fjártölu hvers bónda, en hálfur styrkur á þá tölu, sem þar er fram yfir. Ef bóndi hefur fleiri en 4 kýr, skal þó draga frá styrkhæfri fjártölu 40 kindur fyrir hverja kú, sem umfram er, ef styrkhæf fjártala fer ekki niður fyrir 100 vegna þess frádráttar, en 20 kindur fyrir hverja kú að því leyti, sem styrkhæf fjártala fer niður fyrir 100. Nú hefur bóndi færri en 100 kindur en fleiri en 4 kýr á fódri og skal þá margfalda tölu kúa umfram fjórar með 20 og draga frá tölunni 100, en afgangurinn er styrkhæf fjártala hjá þeim bónda. Búlausir fjáreigendur og þeir, sem ekki hafa landbúnað að aðalatvinnu fá hálfan áhættustyrk á fjártölu sína.

Ef fjárstofn viðkomandi fjáreiganda virðist mjög næmur fyrir veikinni, getur sauðfjársjúkdómanefnd gert það að skilyrði fyrir útborgun uppeldisstyrks og áhættustyrks, að aðili kaupi líflömb af öðrum fjárstofni með samþykki nefndarinnar eða eftir tilvísun hennar.

Nefndin ávísar vegafénu til vegamálastjóra og jarðræktarstyrknum til Búnaðarfélags Íslands, og skulu þessir aðilar hafa eftirlit með þessum framkvæmdum og annast útborgun samkvæmt því, sem unnið hefur verið og heimild er til.